

Ένας ναός για «επίγειους Αγγέλους»...! (πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Χρήστου, Θεολόγος - ΜΑ (Ορθόδοξη Θεολογία) ΕΑΠ)

/ [Πεμπτούσία](#)

Το Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Στυλιανού ΚΑΑΠ Βούλας (πρώην ΠΙΚΠΑ) ένας ναός για «επίγειους Αγγέλους»...!

Τα Νότια Προάστια (το Ελληνικό, η Γλυφάδα, η Βούλα, η Βουλιαγμένη, η Βάρκιζα και η Βάρη), φημίζονται για πολλά πράγματα αναμφισβήτητα, αγαπητοί μου αναγνώστες. Όλες τις εποχές του χρόνου, αλλά ιδιαιτέρως τους Καλοκαιρινούς μήνες, κατακλύζονται από επισκέπτες άλλων περιοχών, που έρχονται για ψώνια, μπάνια, βόλτα, διασκέδαση και αναψυχή. Οι μόνιμοι κάτοικοι αλλά και οι επισκέπτες, θέλοντας και μη, θα περάσουν μπροστά, από επιβλητικούς Ιερούς Ναούς (όπως είναι οι Καθεδρικοί Ναοί των Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης Γλυφάδας, της Κοιμήσεως Θεοτόκου Βούλας, της Υπεραγίας Θεοτόκου Παναγίας

Φανερωμένης Βουλιαγμένης), αλλά και μικρότερα Εκκλησάκια (όπως είναι του Αγίου Αλεξάνδρου Ελληνικού, Αγίου Παντελεήμονος Βουλιαγμένης και Αγίου Νικολάου Καβουρίου, Μετόχια και τα τρία της Μονής Πετράκη, της Κοιμήσεως Θεοτόκου Βαρκίζης κ.α.

Υπάρχει όμως ένα Ιερό Παρεκκλήσιο, για πολλούς άγνωστο, ακόμη και για τους ίδιους τους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής, το οποίο όμως είναι πολύ ιδιαίτερο και μοναδικό και αξίζει κάποιος να το επισκεφθεί και να προσκυνήσει. Ομιλούμε για το Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Στυλιανού Παφλαγόνος του Ιδρύματος ΚΑΑΠ Βούλα. Εορτάζει στη μνήμη του Αγίου 25 και 26 Νοεμβρίου κάθε χρόνο, ενώ ανήκει στην δικαιοδοσία του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Βούλας. Ο γράφων το άρθρο αυτό, έχουμε με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, Μητροπολίτου Γλυφάδας, Ε. Β. Β. & Β. κ. Παύλου την ευθύνη λειτουργίας του (μαζί βεβαίως με τα υπόλοιπα εφημεριακά μας καθήκοντα εκτός Ιδρύματος), εδώ και μία ολόκληρη δεκαετία.

Το Εκκλησάκι δεν είναι ορατό από τον δρόμο, παρόλο που απέχει μόλις 500 μέτρα από την παραλιακή (οδός Καραμανλή 2, Βούλα) και πρέπει να μπει κανείς εντός του Ιδρύματος για να μπορέσει να το δει και να το εντοπίσει. Πρόκειται για ένα μικρό Εκκλησάκι, που φτιάχτηκε την δεκαετία του 1980, από τον Σύλλογο Φίλοι

του ΠΙΚΠΑ, είναι σε ρυθμό μονόκλητης Βασιλικής, με ιδιαίτερες «λαϊκές τοιχογραφίες» του 1996. Το Παρεκκλήσιο, δεν είναι βέβαια κάθε μέρα ανοιχτό, αλλά λειτουργεί για τις ανάγκες των παιδιών και του προσωπικού όταν χρειάζεται (στη μνήμη του Αγίου Στυλιανού, πριν τα Χριστούγεννα, στους Χαιρετισμούς της Παναγίας την Μεγάλη Τεσσαρακοστή, Στις Ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδος, κάποιες Θείες Λειτουργίες σε μεγάλες Γιορτές και την περίοδο του Δεκαπενταυγούστου) Συγκινητικές είναι και οι Βαπτίσεις κάποιων παιδιών του Ιδρύματος που τελούνται εκεί, καθώς και η Ακολουθία της Αναστάσεως, κάθε χρόνο το Μεγάλο Σάββατο, στις 10 το βράδυ.

Αξίζει να πούμε λίγα ιστορικά, που δεν είναι πολύ γνωστά στο ευρύ κοινό για το Ίδρυμα, στο οποίο δεσπόζει το Εκκλησάκι του Αγίου Στυλιανού και φυσικά ο Άγιος δεν επιλέχθηκε τυχαία, αφού είναι ο Προστάτης των παιδιών. Το 1914 ιδρύθηκε το Π.Ι.Κ.Π.Α, αρχικά για την φροντίδα θυμάτων πολέμου. Αργότερα εξελίχθηκε σε προνοιακό φορέα για την φροντίδα και προστασία του παιδιού.

Μετά το 1950, ιδρύθηκε το Κέντρο Αποθεραπείας και Αποκατάστασης Αναπήρων Παίδων (Κ.Α.Α.Π., δυναμικότητας 400 κλινών και με ξεχωριστή Μονάδα Σπαστικών, στο χώρο που στεγάζεται σήμερα το Παράρτημα Αποθεραπείας & Αποκατάστασης Παιδιών με Αναπηρία Βούλας (Π.Α.Α.ΠΑ.Β).

Το σημερινό Π.Α.Α.ΠΑ.Β, αποτελεί Παράρτημα του Ν.Π.Δ.Δ. «Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Αττικής», του Υπουργείου Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας. Αποτελεί έναν από τους κύριους και σημαντικότερους Φορείς Παιδικής Προστασίας στη χώρα, που ως στόχο έχει την προστασία, αποκατάσταση και κοινωνική ένταξη των παιδιών με αναπηρίες. Συγκεκριμένα προστατεύει συνολικά 130 παιδιά: Στις κτιριακές εγκαταστάσεις του πρώην ΠΙΚΠΑ στην περιοχή της Βούλας, Στις κτιριακές εγκαταστάσεις του πρώην Θ.Χ.Π.Π. Αθήνας, στην περιοχή του Σκαρμαγκά, καθώς και στις δομές Αποϊδρυματισμού στις περιοχές της Δραπετσώνας, Πατησίων και Βύρωνα.

Στο Ίδρυμα λειτουργούν δύο Κατηχητικές Συνάξεις κάθε Παρασκευή, μία για τα μικρότερα παιδιά (από Δημοτικό μέχρι Γυμνάσιο) και μία για παιδιά Λυκείου και Φοιτητές και τα διακονεί μία ευρύτερη ομάδα, από Κατηχητές που φροντίζουν για την μεταφορά των παιδιών, στην αίθουσα που γίνεται το μάθημα (Ο χώρος παραχωρείται από τον σύλλογο Φίλοι του ΠΙΚΠΑ Βούλας), για την φροντίδα τους, το κέρασμά τους και ότι άλλο χρειαστεί. Παλιότερα υπήρχε επίσης μια ομάδα που αναλάμβανε να μεταφέρει τα παιδιά σε Ενορίες για Εκκλησιασμό τις Κυριακές εκτός Ιδρύματος και μετά τα πήγαιναν και τα κερνούσαν σε μαγαζιά, όμως για διάφορους λόγους δυστυχώς και αντικειμενικές δυσκολίες, έχει ατονήσει αυτή η

προσπάθεια και θέλουμε να πιστεύουμε προσωρινά. Ευτυχώς έχουν παραμείνει κάποιοι εθελοντές, και το υλοποιούν ακόμη, φιλοξενώντας τα παιδιά ακόμη και σπίτι τους και δρουν έστω μεμονωμένα σε μερικά παιδιά.

Βεβαίως, δεν μπορούν όλα τα παιδιά να μετέχουν των λατρευτικών και κατηχητικών δράσεων της τοπικής Εκκλησίας, εντός του Ιερού Ναού και της αίθουσας (υπάρχουν βαρεία περιστατικά ή κινητικά προβλήματα). Όμως έχουμε φροντίσει να κοινωνούν όλα τα παιδιά που είναι βαπτισμένα, με το Άγιο Δισκοπότηρο στους θαλάμους τους σε κάθε Θεία Λειτουργία, καθώς και κάποιες λιτανείες που θα περάσει η Ιερά Εικόνα του Αγίου Στυλιανού στη πανήγυρη ή του Επιταφίου την Μεγάλη Παρασκευή, ή το εικόνισμα της Παναγίας μας τον Δεκαπενταύγουστο, για να προσκυνήσουν όλοι!

Κλείνοντας το άρθρο μας για το Εκκλησιάκι, αλλά και για τα παιδιά και το προσωπικό του Ιδρύματος που με αυταπάρνηση προσφέρουν τις υπηρεσίες τους, πέρα του δέοντος και του καθήκοντος, έχουμε να μεταφέρουμε στην αγάπη σας, το πόσο ευλογημένοι αισθανόμαστε που διακονούμε σε αυτή την γωνιά την ποιμαντική της Εκκλησίας μας. Είναι αλήθεια, ότι περισσότερο λαμβάνουμε παρά προσφέρουμε, από το χαμόγελο, την αγάπη και την αθωότητα αυτών των παιδιών. Πληροφορείσαι για πολλά οικογενειακά δράματα και περιπέτειες στα παιδιά που βρίσκονται εκεί, αλλά κάθε δικό τους χαμόγελο είναι μια νίκη στην ασχήμια αυτού του κόσμου, είναι μια μετοχή της Αναστάσεως έναντι της φθοράς του θανάτου και της αμαρτίας! Είναι μια συναναστροφή με επίγειους Αγγέλους, οι οποίοι αντί για φτερά έχουν ένα καροτσάκι, ή μία νοητική στέρηση, αλλά δοξάζουν και πιστεύουν στο Θεό εκεί που άλλοι αρτιμελείς και στη θαλπωρή της οικογένειας, απιστούν γκρινιάζουν ή αναρωτιούνται το γιατί...! Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν !

Πρώτη δημοσίευση: εφημερίδα *Κιβωτός της Ορθοδοξίας*